

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

בפני : כב' השופטת ח. סלוטקי – אב"ד

כב' השופט מ. לוי

כב' השופט חזק

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שולי רוטשילד

המאשימה

נגד

חיים בר שלום (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן בשנים עשר אישומים שונים כדלהלן.

עבירה של מעשה מגונה – עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") (שתי עבירות); עבירה של מעשה מגונה – עבירות לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק (שבע עבירות); מעשה מגונה – עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(2) לחוק (שתי עבירות); עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק (אחת עשרה עבירות); עבירה של זיוף בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק (שתי עבירות); עבירה של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 420 לחוק (שתי עבירות); עבירה של ניסיון למעשה סדום – עבירה לפי סעיף 347 (ב) בנסיבות סעיף 345(א)(2) + סעיף 25 לחוק; עבירה של סחיטה באיומים - עבירה לפי 428 סיפא לחוק; עבירה של פרסום והצגת תועבה (שימוש בגופו של קטין) – עבירה לפי סעיף 214(ב1) לחוק; עבירה של פרסום והצגת תועבה (החזקה) – עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק; עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק – עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב - 1982 (שתי עבירות); עבירה של ניסיון למעשה מגונה – עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) + סעיף 25 לחוק; עבירה של ניסיון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא + סעיף 25 לחוק; עבירה של **הזחה בחקירה** – עבירה לפי סעיף 245 (ב) לחוק.
הסדר הטיעון לא כלל הסדר לעניין העונש.

העובדות שבהן הודה הנאשם הן כדלהלן:

עובדות כתב האישום בחלק הכללי

הנאשם לא היה מעולם סוכן דוגמניות או בעל סוכנות דוגמניות.
בתאריך 16.9.2010 פתח הנאשם אתר אינטרנט (להלן: "האתר").
הנאשם קרא לאתר "goldenmodels" והציג בו סוכנות פיקטיבית לאיתור וייצוג דוגמניות (להלן: "הסוכנות"), תוך ציון מספר הטלפון שלו.
בהמשך לכך, הנאשם, בדרכים שונות יצר קשר עם נשים שונות וביניהן קטינות, והציע להן להכניסן לעולם הדוגמנות והמשחק, בטענות כזב כאלה ואחרות.
במסגרת התקשורת של הנאשם עם הנשים והקטינות כאמור, הנאשם הציג עצמו בפניהן כבעל הסוכנות או כעובד בה, והציג עצמו לפרקים כאשה, בשם "יעל קפלינסקי", ולפרקים כגבר בשם "ניקו קפלינסקי", שתי דמויות שהנאשם בדה, ושהוא הציגן כמנהלות בסוכנות.
במסגרת התקשורת של הנאשם עם הנשים והקטינות כאמור, השתמש במספר טלפונים שהיו ברשותו ואף הפעיל שירות 888 החוסה את מספר הטלפון האמיתי של המתקשר ומציג תחתיו מספר פיקטיבי אצל מקבל השיחה.
במסגרת התקשורת של הנאשם עם הנשים והקטינות כאמור, הנאשם עשה שימוש בתוכנת skype (להלן: "סקייפ"), אשר הינה תוכנה להתקשרות בין אנשים על גבי רשת האינטרנט באמצעות צ'ט קולי ווידאו. באמצעות סקייפ ניתן להקליט את השיחות בוידאו, לצלם תמונות מתוך השיחות, כמו גם לשתף בקבצים.

אישום ראשון:

במהלך שנת 2007, פנה הנאשם טלפונית לד.ג. ילידת 29.10.89 (להלן: "מתלוננת 1"), והציג עצמו בפניה כ"ניקו" והציע לה עבודה בעולם הדוגמנות והמשחק.
בעקבות טענות אלה של הנאשם, הסכימה מתלוננת 1 להיות עימו בקשר.
לשם תחילת העבודה דרש הנאשם כי מתלוננת 1 תשלח אליו תמונות שלה בבגד ים, אולם לאור זאת שלא היו ברשותה תמונות כאלה, שלחה לו מתלוננת 1 תמונות שלה בבגדים.
הנאשם מסר למתלוננת 1 כי לשם תחילת העבודה עליה להגיע לאשדוד על מנת להיפגש עימו. מתלוננת 1 הסכימה ובהמשך לכך הגיעה לאשדוד ונפגשה עם הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

בהמשך לכך בשלב כלשהו דרש הנאשם ממתלוננת 1 לפתוח חשבון בבנק הדואר על שמה, וזאת באמתלת שווא לפיה באמצעות חשבון זה יעביר לה הנאשם את משכורתה תמורת עבודות הדוגמנות אשר תבצע.

בהמשך לכך, מתלוננת 1 פתחה חשבון בבנק הדואר באשקלון והעבירה את הפרטים המלאים של החשבון לנאשם.

הנאשם דרש ממתלוננת 1 שתשלח לו צילום של תעודת הזהות שלה, והיא עשתה כן. הנאשם לקח את צילום תעודת הזהות של מתלוננת 1, ובאמצעות מחשב החליף את התמונה בתמונה של פלונית, ובכך יצר תעודת זהות מזויפת (להלן: "הזיוף").

את הזיוף שלח הנאשם ל"בזק בינלאומי" והזמין על שם המתלוננת 1 קו אינטרנט וקו טלפון, עבורם שילם הנאשם באמצעות כרטיס האשראי שבעלותו, כל זאת שלא בידיעת מתלוננת 1.

קו האינטרנט והטלפון הותקנו בביתו של הנאשם באשדוד.

לאחר מכן התקשר הנאשם למתלוננת 1 ומסר כי השיג לה עבודה ועליה להגיע למלון באשדוד.

מתלוננת 1 הגיעה למלון, עלתה לחדרו של הנאשם ובהיותה שם, החל הנאשם ללטף את מתלוננת 1, הכניס את ידו מתחת לחולצתה ומתחת לחזייתה, ונגע בשדיה, ליטף את בטנה וחיבק אותה בידי, כל זאת ללא הסכמתה ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

מתלוננת 1 אמרה לנאשם שיפסיק אולם הנאשם לא חדל ממעשיו, ניסה להכניס ידו לתוך מכנסיה, בתגובה הוציאה מתלוננת 1 את ידו של הנאשם ממכנסיה, קמה וברחה מהחדר.

אישום שני

בחודש יוני 2012 יצר הנאשם קשר עם א.פ., קטינה ילידת 20.11.1994 (להלן: "מתלוננת 2"), הציג עצמו בפניה כ"יעל קפלינסקי" מהסוכנות, והציע לה להצטרף לסוכנות.

בעקבות טענות אלה של הנאשם הסכימה מתלוננת 2 להיות עימו בקשר.

הנאשם ביקש ממתלוננת 2 לשלוח לו תמונות שלה, על מנת לבדוק התאמתה לעבודה בסוכנות. מתלוננת 2 שלחה לנאשם מספר תמונות שלה.

בהמשך, הודיע הנאשם למתלוננת 2 כי היא מתאימה לעבודה בסוכנות, ואמר לה שמדובר בעבודת פיתוי, במסגרתה יהיה עליה לפתות אדם בשם "ניקו" וזאת כיוון שאישתו שכרה את שירותי הסוכנות כדי להוכיח שבעלה בוגד בה.

הנאשם הנחה את מתלוננת 2 להתחבר ל"ניקו" דרך הסקייפ, ולהוסיף אותו לאנשי הקשר שלה.

הנאשם התחבר לסקייפ בשם המשתמש "ניקו" והחל לשאול את המתלוננת שאלות שונות בנוגע לחייה האישיים.

בהמשך ביקש הנאשם ממתלוננת 2 שתפתח את מצלמת האינטרנט שלה על מנת שיוכל לראות אותה, בעודו חוסם את מצלמת האינטרנט שלו בטענות שונות, כך שמתלוננת 2 לא ראתה את הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

מתלוננת 2 פתחה את המצלמה, והנאשם הורה לה להתקרב למצלמה עם שפתיה, ולהכניס אצבעות לפיה בצורה חושנית. מתלוננת 2 מילאה אחר הוראותיו של הנאשם, היות והנאשם בדמותו כ"יעל" הנחה אותה מראש "לעשות כל מה שניקו מבקש".

הנאשם יצר קשר עם מתלוננת 2 דרך הסקייפ במספר מועדים שונים, ובמהלך השיחות עימה דרש הנאשם כי תעמוד מולו, תרים את חולצתה על מנת שיוכל לראות את שדיה, שתתפשט ותעמוד מולו בעירום מלא, ותבצע תנוחות בהתאם להנחיות אותן העביר לה באמצעות הטלפון או הסקייפ. בעודה מבצעת את מה שנדרשה לבצע על ידי הנאשם, הנאשם הקליט בווידאו וצילם את מתלוננת 2, כשהיא עירומה וזאת ללא ידיעתה.

הנאשם בדמותו כ"ניקו" החל לשלוח למתלוננת 2 הודעות בהן הטיח בה האשמות שונות, שאל אותה מי שלח אותה אליו וכו'.

מתלוננת 2 סיפרה לנאשם בדמותו כ"ניקו" על השליחות אליה נשלחה מטעם "יעל", הנאשם הודה למתלוננת על שסיפרה לו את הדברים, והקשר בין מתלוננת 2 לנאשם כ"ניקו" נמשך דרך הטלפון והסקייפ.

בהמשך השיחות בין הנאשם למתלוננת 2, ביקש הנאשם להיפגש עם מתלוננת 2 ולשם כך הזמין לביתו.

בתאריך 20.6.12 או בסמוך לכך הגיעה המתלוננת לביתו במונית, התקשרה אל הנאשם ואמרה כי אין לה מספיק כסף לשלם עבור המונית.

הנאשם פתח את דלת דירתו, לקח את מכשיר הטלפון הסלולארי של מתלוננת 2 מידיה ומסר לה כסף לשלם למונית. מתלוננת 2 שילמה למונית ונכנסה לדירתו.

מיד עם כניסתה לדירה החל הנאשם לנשק את מתלוננת 2, לחבק אותה, מתלוננת 2 אשר חששה מהנאשם, לא ידעה מה לעשות וניסתה להתחמק ממנו, תוך כדי שהיא אומרת לנאשם כי היא לחוצה.

בהמשך הנאשם הרים את שמלתה והיא המשיכה ופשטה אותה ונשארה בתחתונים וחזיה.

הנאשם ניסה להוריד את חזייתה של מתלוננת 2 ומשלא הצליח, ביקש ממנה והיא פשטה את חזייתה. הנאשם נגע בחזה של מתלוננת 2.

הנאשם ביקש ממתלוננת 2 להוריד את תחתוניה, אולם זו סירבה. הנאשם נגע בגופה של המתלוננת 2 מעל לתחתוניה, ניסה להוריד את תחתוניה אולם ללא הצלחה, מאחר ומתלוננת 2 החזיקה את תחתוניה בידיה ומנעה זאת ממנו.

הנאשם ביקש מהמתלוננת ש"תרד לו", כלומר, "תמצוץ" את אבר מינו, אולם היא סירבה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

בהמשך הנאשם ביקש מהמתלוננת כי תיגע באבר מינו, תחילה סירבה, אך בסופו של דבר הסכימה ונגעה באבר מינו של הנאשם. הנאשם הפציר במתלוננת 2 לגעת שוב ושוב באבר מינו בכל פעם שניסתה להפסיק.

בשלב כלשהו, מתלוננת 2 קמה, התלבשה, אמרה לנאשם כי היא חייבת ללכת ויצאה מבית הנאשם. כשהגיעה לביתה, הודיעה מתלוננת 2 לנאשם כי היא אינה מעוניינת עוד בקשר עימו. הנאשם בתגובה איים עליה בכך שאמר לה שיש לו תמונות שלה ושהוא "יהרוס לה את החיים" וכי "יש לו כוח והוא יכול לעשות לה מה שהוא רוצה". בהמשך התנצל הנאשם בפני המתלוננת על האופן בו התנהג כלפיה וביקש סליחתה.

לאחר התנגדות מתלוננת 2 להמשיך להיות בקשר עם הנאשם, שלח לה הנאשם סרטון מצולם אשר בו הוא נוטל לכאורה כדורים כשהוא מאיים שיתאבד וישאיר מכתב שבו הוא מאשים אותה במוות. מתלוננת 2 לא ידעה מה לעשות, לכן פנתה לנאשם בדמותו כ"יעל" לעצה. הנאשם בדמותו כ"יעל" אמר למתלוננת 2 כי "ניקוי" יש כוח רב, וכי אבא שלו במשטרה והוא יכול להרוס להם את החיים. לאור שיחה זו עם "יעל" ותחת איומיו של הנאשם להפיץ את תמונותיה, הסכימה מתלוננת 2 בלית ברירה לדרישתו של הנאשם להיפגש עימה שנית.

כשבועיים לאחר המפגש הראשון הגיעה המתלוננת 2 שוב לדירתו של הנאשם באשדוד. עת נכנסה לביתו החל הנאשם מיד לחבק אותה וללטף את רגליה. מתלוננת 2 אמרה לנאשם שיחדל ממעשיו. הנאשם אמר לה כי לא יעשה לה כלום אך המשיך ללטף אותה ברגליה.

המתלוננת ישבה בסלון, הנאשם התיישב לצידה, הכניס את ידו מתחת למכנסיים הקצרים שלבשה ונגע באבר מינה, כל זאת שלא בהסכמתה החופשית.

מתלוננת 2 ניסתה לקום אולם הנאשם השכיב אותה בכוח חזרה על הספה וביקש ממנה לגעת באבר מינו, תוך שהוא אווז בידה ומקרב אותה לעבר אבר מינו ובידו השניה נוגע בחזה שלה.

בהמשך דרש הנאשם ממתלוננת 2 כי תכניס את אבר מינו לפיה. מתלוננת 2 סירבה והנאשם ניסה לדחוף את פניה לעבר אבר מינו אך ללא הצלחה.

הנאשם לקח את ידיה של המתלוננת ואילץ אותה "לשפשף" את אבר מינו, עד אשר בא על סיפוקו. מיד לאחר מכן המתלוננת קמה ויצאה מהדירה.

לאחר המתואר לעיל, ביקשה מתלוננת 2 לנתק כל קשר עם הנאשם, אולם האחרון החל לשלוח לה הודעות מאיימות, כי הוא מחזיק בתמונות העירום שלה, וכי "יעל" השיגה את התמונות שלה ואם לא תיצור עימו קשר התמונות יפורסמו והנאשם אף שלח למתלוננת 2 קולאז' של תמונות עירום שלה, והכל כדי למנוע ממנה לנתק קשר עימו.

לאור מעשיו ותחת איומיו של הנאשם הסכימה מתלוננת 2 בלית ברירה להגיע שוב לביתו של הנאשם ובתאריך 17.7.12 הגיעה לביתו.

עת הגיעה לביתו הורה לה הנאשם לשבת עליו. מתלוננת 2 לא הסכימה והנאשם הושיב אותה בכוח על רגלו, ליטף אותה בכל גופה ונגע בחזה שלה. מתלוננת 2 הורידה את ידו בכוח ממנה ועזבה את הדירה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

אישום שלישי

בחודש ינואר 2012, התקשר הנאשם ל.ג. (להלן: "מתלוננת 3") והציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות כמלהקת, והציע למתלוננת 3 להשתתף בסרט. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא שהוא יודע שאינו נכון, הסכימה מתלוננת 3 להיות עימו בקשר.

הנאשם ביקש ממתלוננת 3 לשלוח לו קורות חיים וכמה תמונות מקצועיות. לאחר ששלחה לו את התמונות, שאל אותה הנאשם אם יש לה בעיה להשתתף בסרטים פרובוקטיביים עם אלימות ועל כך ענתה מתלוננת 3 כי אם זה במסגרת אמנות אז לא תהיה לה בעיה.

בהתאם לכך שלח הנאשם למתלוננת 3 "הסכם סודיות" עליו חתמה ושלחה חזרה למייל אותו העביר לה הנאשם.

בהמשך הורה הנאשם למתלוננת להתחבר אליו לסקיפ. לאחר שהתחברה מתלוננת 3 לסקיפ של הנאשם, החל הנאשם להורות לה כיצד לעמוד בפניו, הורה לה לפשוט את בגדיה והנחה אותה בדיוק באילו תנוחות לעמוד בפניו. בעודה עושה כמצוותו, עמדה מתלוננת 3 בפני המצלמה בעירום והנאשם צילם אותה מספר תמונות וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.

לבקשתה של המתלוננת שלח לה הנאשם את התסריט לסרט המדובר, ולאחר שראתה אותו, מסרה מתלוננת 3 לנאשם כי אינה מעוניינת להצטלם אליו, היות ונראה לה שמדובר בסרט פורנוגרפי.

אישום רביעי

בחודש אפריל 2012, התקשר הנאשם ל.א.פ. (להלן: "מתלוננת 4") והציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות מלהקות.

בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג השווא, הסכימה מתלוננת 4 להיות עימו בקשר.

עת התקשר הנאשם למתלוננת 4 היו בפניו כל הפרטים אודותיה והוא השתמש בהם בשיחותיו עם מתלוננת 4.

הנאשם ביקש ממתלוננת 4 להתחבר אליו לסקיפ על מנת שיוכל לראות אותה, ולאחר שהתחברה, ביקש ממנה לעמוד לפניו. מתלוננת 4 ביצעה את שהורה לה הנאשם.

לאחר האמור לעיל שלח הנאשם למתלוננת 4 "הסכם סודיות" עליו חתמה ושלחה בחזרה למייל אותו העביר לה הנאשם.

בהמשך, באחת הפעמים, הנאשם הורה למתלוננת 4 להתחבר לסקיפ. לאחר שהתחברה הורה לה הנאשם לעמוד מול המצלמה עם תחתונים וחזיה, באמתלה שברשותו תוכנה אשר בודקת את מידות הגוף של העומדת מולה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

בהתאם לכך נעמדה מתלוננת 4 מול המצלמה בבגדים תחתונים, תוך שהנאשם מנחה אותה כיצד לעמוד ובאילו תנוחות, וזאת לשם סיפוק, גירווי או ביזוי מיניים.

בהמשך באחת השיחות שהתנהלו בין הנאשם למתלוננת 4 הורה לה הנאשם להתפשט ולעמוד מול מצלמת האינטרנט כשהיא עירומה. מתלוננת 4 התפשטה ונעמדה אל מול המצלמה כאשר הנאשם מנחה ומורה לה באילו תנוחות לעמוד ומה לעשות אל מול המצלמה וזאת לשם גירווי, סיפוק או ביזוי מיניים.

בעודה עושה כן צילם הנאשם את מתלוננת 4 מספר תמונות כשהיא עירומה שלא בידיעתה.

אישום חמישי

בחודש פברואר 2012, התקשר הנאשם למ.ח. (להלן: "מתלוננת 5"), הציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות כמלקת, ואמר לה כי הגיע אליה דרך אתרי דוגמניות אחרים.

בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא שהוא יודע שאינו נכון, הסכימה מתלוננת 5 להיות עמו בקשר.

הנאשם הלהיב את מתלוננת 5 ומסר לה כי הוא מעוניין להתחיל לעבוד איתה מיידית ולכן עליה להתחבר לסקייפ שלו.

מתלוננת 5 הודיעה לנאשם כי אין לה חשבון סקייפ ואין לה מצלמת אינטרנט. לכך ענה הנאשם כי עליה לפתוח חשבון בסקייפ והציע לשלוח לה בחינם מצלמת אינטרנט.

למחרת היום פתחה מתלוננת 5 חשבון בסקייפ, התחברה למצלמת אינטרנט והוסיפה את הנאשם לרשימת החברים שלה בסקייפ תחת השם "יעל קפלינסקי".

בהמשך, בשיחה שערכה מתלוננת 5 עם הנאשם בסקייפ, ביקש ממנה הנאשם כי תתפשט ותישאר עם תחתון וחזייה, הנחה אותה להתרחק מהמצלמה על מנת שיוכל לראות אותה, והנחה אותה לעמוד בתנוחות מסוימות בטענה כי עליו להחליט אם היא "מתאימה" וזאת לשם גירווי, סיפוק או ביזוי מיניים.

מתלוננת 5 עשתה כפי שהורה לה הנאשם וזאת לאחר ששכנע אותה שמדובר בתמונות שנועדו לבדיקת הנתונים בלבד.

בהמשך שלח לה הנאשם טקסטים שונים על מנת שתעבור עליהם.

מתלוננת 5 מסרה לנאשם כי הטקסטים אינם מוצאים חן בעיניה, והיא אינה מעוניינת לקחת חלק בהם.

הנאשם בתגובה אמר למתלוננת 5 כי יש עבודה עם אדם שמצייר, ולשם בדיקת התאמתה לצירור עליה להתפשט ולעמוד בפניו כשהיא עירומה, תוך שהוא משכנע אותה כי אין זה משנה היות וכבר הצטלמה בעירום וניתן להרוויח סכומים גבוהים מכך.

מתלוננת 5 הסכימה והצטלמה בעירום בתנוחות שונות כפי שהנחה אותה הנאשם.

לאחר שמתלוננת 5 ביקשה לנתק את הקשר עם הנאשם, שלח לה הנאשם לטלפון מספר פעמים מסרונים בהם כעס ולחץ עליה להמשיך להיות עמו בקשר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

אישום שישי

בחודש מרץ 2012, התקשר הנאשם לא.ד. קטינה ילידת 26.10.1995 (להלן: "מתלוננת 6"), הציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות כמלהקת ואמר כי הגיע אליה דרך עופר מקבוצת כדור היד בה היתה חברה. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא, הסכימה מתלוננת 6 להיות עימו בקשר. הנאשם הציע למתלוננת 6 להירשם בסוכנות, ולאור זאת שבמהלך השיחה עימה הפגין בקיאות בפרטים שונים אודותיה, הסכימה מתלוננת 6 לשתף עימו פעולה. הנאשם שאל את מתלוננת 6 אם ברשותה חשבון סקייפ וביקש ממנה לצרפו בתור חבר. לאחר שמתלוננת 6 התחברה לסקייפ החל הנאשם לשוחח עמה באמצעות הסקייפ. הנאשם שלח למתלוננת 6 מספר טקסטים באמצעות מייל וביקש ממנה להקריא בפניו את הטקסטים באמצעות הסקייפ, תוך שהוא מנחה אותה כיצד לקרוא את הטקסטים. בהמשך הורה הנאשם למתלוננת 6 ללבוש בגד ים ולעמוד מול המצלמה וזאת באמתלה כי עליו לבדוק את המידות שלה באמצעות תוכנה מיוחדת המחליפה "אודישן חי". מתלוננת 6 ביצעה את שנתבקשה על ידי הנאשם, לבשה בגד ים ונעמדה לפני המצלמה, תוך שהיא מקבלת מהנאשם הנחיות בנוגע לתנוחות שעליה לעשות.

האישום השביעי נמחק

אישום שמיני

בתאריך 3.5.2012 התקשר הנאשם לח.פ. (להלן: "מתלוננת 8") הציג עצמו כבחורה בשם יעל העובדת בסוכנות כמלהקת, ואמר לה כי הגיע אליה דרך חברה שלה מ.א.. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא הסכימה מתלוננת 8 להיות עימו בקשר. הנאשם הציע למתלוננת 8 להירשם בסוכנות, שאל אותה אם ברשותה חשבון סקייפ וביקש ממנה לצרפו כחבר. מתלוננת 8 מסרה לנאשם כי אין לה חשבון בסקייפ והנאשם פתח עבורה חשבון סקייפ, צירף את עצמו כחבר וביקש ממנה להתחבר. לאחר שהתחברה לסקייפ החל לשוחח עימה הנאשם באמצעות הסקייפ. הנאשם שלח לה באמצעות המייל הסכם סודיות. באחת השיחות, הנאשם ביקש ממתלוננת 8 ללבוש בגד ים ולעמוד מול המצלמה. מתלוננת 8 לבשה בגד ים, אולם בשלב זה התייעצה עם אמה ובעצתה, סירבה להציג עצמה אל מול המצלמה וניתקה קשר עם הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

אישום תשיעי

בחודש פברואר 2012 או בסמוך לכך התקשר הנאשם למ.ב. (להלן: "מתלוננת 9") והציג עצמו כבחורה בשם יעל העובדת בסוכנות כמלהקת והציע לה להצטרף לסוכנות. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא הסכימה המתלוננת 9 להיות עמו בקשר. הנאשם אמר למתלוננת 9 כי בעבודה אצלו בסוכנות מרוויחים בין 300-600 ₪ על כל עבודה וכי העבודה הינה בעיקרון בעירום. הנאשם ביקש ממנה להתחבר אליו לסקיפ ומתלוננת 9 צירפה אותו תחת השם "יעל קפלינסקי". הנאשם שלח באמצעות המייל למתלוננת 9 הסכם סודיות עליו חתמה. במהלך שיחות עם הנאשם הורה הנאשם למתלוננת 9 להתפשט ואמר לה שיש לו תוכנה שבודקת את מידות הגוף על מנת לבדוק התאמתה לסוכנות. במספר שיחות שנערכו בין הנאשם לבין המתלוננת 9 בסקיפ הנחה הנאשם את המתלוננת להתפשט אל מול המצלמה ולבצע בפניו תנוחות מיניות שונות. בתחילה התנגדה מתלוננת 9 לעשות את שנתבקשה, אולם הנאשם הפציר בה עד ששוכנעה וביצעה את שנדרשה לעשות על ידי הנאשם. בהתאם לכך, מתלוננת 9 התפשטה ועמדה מול המצלמה תוך שהנאשם נותן לה הנחיות מה לעשות, כגון לגעת בעצמה, לעמוד על ארבע ולפתוח באמצעות אצבעותיה את הפות וכו', הנאשם צילם את מתלוננת 9 בתנוחות כאמור.

אישום עשירי

בחודש ספטמבר 2009 או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם י.ק. (להלן: "מתלוננת 10"), הציג עצמו בתור "ניקו" ושאל אותה אם היא מעוניינת בעבודת דוגמנות. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג שווא הסכימה המתלוננת 10 להיות עימו בקשר. בהמשך לכך, בין מתלוננת 10 לבין הנאשם התקיים קשר טלפוני. בנוסף התחבר הנאשם לסקיפ של מתלוננת 10. הנאשם ביקש ממתלוננת 10 לשלוח לו מספר תמונות שלה בבגד ים והיא שלחה. בהמשך הקשר בין הנאשם למתלוננת 10, במהלך שיחות בסקיפ, הורה הנאשם למתלוננת 10 להתפשט ולעמוד מול מצלמת האינטרנט. הנאשם צילם את מתלוננת 10 בעודה עומדת בעירום, וזאת ללא ידיעתה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

אישום אחד-עשר

בתאריך 27.5.12 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לנ.ק., קטינה ילידת 18.3.1997 (להלן: "מתלוננת 11"), הציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות כמלהקת והציע לה להצטרף לסוכנות. בעקבות טענותיו בדבר היותו סוכן דוגמניות הסכימה מתלוננת 11 להיות עמו בקשר. הנאשם ביקש ממתלוננת 11 להתחבר אליו בסקייפ והיא צירפה אותו תחת השם "יעל קפלינסקי". לאחר שהוסיפה אותו לסקייפ החלו שיחות בין הנאשם למתלוננת 11. הנאשם שאל לגילה והיא ענתה לו שהיא בת 15. הנאשם אמר לה כי ירשום אותה כבת 16 על מנת שתוכל לקבל הצעות עבודה. הנאשם שלח למתלוננת באמצעות המייל טקסטים שונים. במהלך השיחות עם הנאשם הורה הנאשם למתלוננת 11 להתפשט ואמר לה שיש לו תוכנה שבודקת את מידות הגוף, על מנת לבדוק התאמתה לסוכנות וזאת באמצעות מצלמת האינטרנט בסקייפ. בהתאם להנחיית הנאשם, מתלוננת 11 התפשטה ועמדה מול המצלמה, תוך שהנאשם נותן לה הנחיות מה לעשות וכיצד לעמוד מול המצלמה, כגון: לפתוח את הרגליים, להניח ידיים על החזה וכו' והנאשם צילם אותה בתנוחות אלה. לאחר מכן שלח הנאשם למתלוננת 11 הודעה בסקייפ לפיה הסוכנות החליטה לנתק את הקשר עמה. עקב כך המתלוננת סיפרה לאמה על הקשר עם הנאשם. האם יצרה קשר עם הנאשם ודרשה ממנו כי הקשר עם בתה יפסק או שהיא תפנה למשטרה. בתגובה איים הנאשם על אמה של המתלוננת 11 בכך שאמר לה שאם יפנו למשטרה יפרסם את התמונות באינטרנט. למרות זאת פנתה האם והגישה תלונה למשטרה.

אישום שניים-עשר

בחודש מאי 2012 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לע.א., קטינה ילידת 24.9.1997 (להלן: "מתלוננת 12"), והציג עצמו כבחורה בשם "יעל" העובדת בסוכנות כמלהקת, והציע לה להצטרף לסוכנות. בעקבות טענותיו של הנאשם בדבר היותו סוכן דוגמניות והצגת מצג השווא הסכימה מתלוננת 12 להיות איתו בקשר. הנאשם ביקש ממנה להתחבר אליו לסקייפ ומתלוננת 12 צירפה אותו תחת השם "יעל קפלינסקי". לאחר שצירפה אותו החלו שיחות בין הנאשם למתלוננת. הנאשם שאל את המתלוננת 12 לגילה ועל כך ענתה כי היא בת פחות מ-15. הנאשם שלח למתלוננת 12 טקסטים שונים במייל וביקש כי תקרא את הטקסטים בפניו דרך הסקייפ. במהלך השיחות עם הנאשם הורה הנאשם למתלוננת 12 להתפשט ואמר לה שיש לו תוכנה שבודקת את מידות הגוף, על מנת לבדוק התאמתה לסוכנות וזאת באמצעות מצלמת האינטרנט בסקייפ. את חששותיה של מתלוננת 12 הצליח הנאשם להפיג בכך שאמר לה כי יש הרבה בנות שעושות את זה וכי חברתה, המתלוננת 11, עשתה זאת לפניו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

לאור האמור לעיל התרצתה מתלוננת 12, התפשטה, נשארה בתחתון וחזייה ועמדה מול המצלמה לפי הנחיית הנאשם, בתנחות אותן הורה לה לבצע. בהמשך הורה הנאשם למתלוננת 12 להוריד את כל בגדיה ולעמוד מול מצלמת האינטרנט המחוברת לסקיפ. מתלוננת 12 התפשטה והנאשם צילם אותה.

אישום שלושה-עשר

בתחילת 2012 או בסמוך לכך, פנתה ה.מ. (להלן: "מתלוננת 13") ל"אגודה למען החתולים" (להלן: "האגודה") כדי שיבואו לאסוף חתול פצוע שהיה בקרבת ביתה. לאגודה הגיעה המתלוננת לאחר חיפוש באתר "גוגל".

בתאריך 12.5.12 התקשר הנאשם למתלוננת 13 והציג עצמו כ"יעל קפלינסקי", התנצל על כך שמהאגודה לא חזרו לפנייתה במייל והסביר זאת בשיפוצים שערכו באגודה. הנאשם ביקש כי מתלוננת 13 תתנדב באגודה או שתתרום כסף.

מתלוננת 13 הסכימה לתרום סכום כספי לאגודה ואף נתנה לנאשם את הטלפון של אחותה ל.י. (להלן: "מתלוננת 14"), היות וידעה שגם היא מעוניינת לתרום.

מתלוננת 13 העבירה על פי הנחיית הנאשם סכום של 350 ₪ לחשבון בבנק הדואר על שם מתלוננת 1, אותה הציג הנאשם כמנהלת אזור גוש דן.

הנאשם התקשר למתלוננת 14 וביקש ממנה כי תתרום כסף לאגודה.

מתלוננת 14 הסכימה לתרום והעבירה על פי הנחיית הנאשם סכום של 300 ₪ לחשבון בבנק הדואר על שם מתלוננת 1.

הנאשם זייף מסמך המורה לבנק הדואר להעביר כסף מחשבונה של מתלוננת 1 לחשבונו הפרטי בבנק הדואר, בכך שחתם על המסמך בשמה של מתלוננת 1 ללא ידיעתה.

הכסף הועבר לחשבונו הפרטי של הנאשם.

בהמשך התקשר הנאשם מספר רב של פעמים למתלוננת 13 ולמתלוננת 14 ודרש מהן לתרום סכומי כסף נוספים לאגודה.

טענות המאשימה לעונש

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם ביצע את מעשיו בקורבנותיו, קטינות ובגירות, חסרות ישע, תוך שהוא מנצל את תמימותן, חוסר ניסיוןן וכן את חוסר מודעותן למעשיו האסורים ובכך בעצם הפך אותן בעל כורחן וללא הסכמתן למושא לסיפוק תאוותו המינית.

הנאשם ביצע את מעשיו הרבים משך תקופה ארוכה ובהתנהגותו זו, פגע הנאשם בפרטיותן של קורבנותיו, בצניעותן ובזכותן לאוטונומיה על גופן.

עוד טענה המאשימה, כי אין דומה מצב בו אישה בוחרת מרצונה הטוב והחופשי לפנות למקצוע הדוגמנות/המשחק ובמסגרת ניסיונה להתקבל לעבודה בתחום היא נדרשת לעבור מבחנים כאלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

ואחרים הדורשים לבוש מסוים, עמידה בתנוחות מסוימות, למצב בענייננו, בו הנאשם גרם לקורבנותיו לעשות מעשים תוך שהוא מרמה אותן וזאת לשם סיפוקו. הנאשם ניצל באופן ציני ואכזרי את רצונן של המתלוננות לקריירה בתחום הדוגמנות ופגע בגופן ובנפשן. יתרה מכך, שעה שאותן נשים הביעו התנגדות לדרישותיו של הנאשם, הנאשם איים עליהן, בכך שאמר להן כי יפיץ את תמונותיהן, וזאת במטרה לגרום להן להמשיך בקשר עימו ולמנוע מהן להתלונן במשטרה.

עוד טענה המאשימה כי בעידן של מהפכה דיגיטלית, בו עולם האינטרנט שהוא עולם רחב, רב השפעה ומלא פיתויים, נגיש לכל ובכלל זה גם לילדים רכים בשנים, ילדים אלו הופכים חשופים לפגיעה קשה על ידי אנשים כדוגמת הנאשם.

המאשימה טענה, כי על בית המשפט להעביר מסר חד, כי מעשים כדוגמת מעשי הנאשם יביאו להחמרה בדין ככל שבני אדם כנאשם ינצלו זאת לשם מילוי גחמות מיניות על גבול הסטייה המינית. בעניין עבירות הפרסום והצגת תועבה הפנתה המאשימה, בין היתר, לע"פ 2359/07 פלוני נ' פרקליטות מחוז חיפה- פלילי, תק-מח 2007(3), 12386 :

**"...התופעה של פרסומים פורנוגרפיים שבהם מעורבים קטינים היא תופעה נפוצה. הפגיעה בילדים בהקשר זה היא בלתי נסבלת...
אכן, נראה גם לנו שכאשר מדובר בעבירה זו, שהיא חדשה יחסית בספר החוקים, מן הראוי להטיל על מי שמורשע בגינה עונשים משמעותיים ואף מרתיעים כדי שלא לסכל את מטרת החקיקה."**

כמו כן הפנתה המאשימה לע.פ. 7461/05 דדוש נ' מדינת ישראל (3/4/06) ולע.פ. 7657/00 מחג'נה נ' מדינת ישראל (28.1.02).

המאשימה התייחסה לתיקון 113 לחוק, לסעיף 40ט שבו – וטענה לעניין נסיבות ביצוע העבירה לקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, כי בהקשר זה יש להביא בחשבון את הפגיעה הנפשית שגרם הנאשם לקורבנותיו, המהווה פגיעה קשה בערך החברתי המוגן.

המאשימה התייחסה לסעיף 40 יג לחוק- "ריבוי עבירות", וטענה כי הסעיף מנחה את בית המשפט לקבוע מתחמים נפרדים ל'אירועים' שונים ומבטל את ברירת המחדל שבסעיף 45 לחוק העונשין, לפיה העונשים הם חופפים ובעצם מחייב את בית המשפט להחליט בעניין הצטברות העונש, חפיפתו ובאיזו מידה.

בענייננו מדובר באירועים שונים שביצע הנאשם כלפי מתלוננות שונות, תוך פגיעה במספר אינטרסים מוגנים שונים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

עוד טענה המאשימה בעניין זה, כי הסעיף קובע הליך תלת שלבי לגזירת הדין, ראשית, על בית המשפט לקבוע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, זאת על מנת ליתן משקל אינדיווידואלי לכל אחד מהאירועים ואת אשמתו הנפרדת של הנאשם בכל אירוע כזה. שנית, על בית המשפט להחליט האם הוא קובע עונש אחד לכל האירועים או עונש נפרד לכל אירוע.

בענייננו, סברה המאשימה כי זהו המקרה המתאים להשית על הנאשם עונשים נפרדים לכל אירוע, זאת על מנת לשקף את הפגיעה הנפרדת בכל אחד מנפגעי העבירה והאינטרסים המוגנים.

בשלב השלישי, על בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה או ההצטברות ביניהם.

לטענת המאשימה, בנסיבות האירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המתוקן, מידת החפיפה בין העונשים הנפרדים צריכה להיות מינימאלית. הנאשם פגע ב-12 מתלוננות שונות, שמתוכן ארבע קטינות, כאשר הפגיעה בהן ובחייהן עולה בברור בתסקירי הנפגע שהוגשו לבית המשפט.

עוד טענה המאשימה, כי כפי שראוי שלנאשם יהיה יומו בבית המשפט, ראוי שגם קולן של המתלוננות יישמע. כל מתלוננת בה פגע הנאשם היא אדם אוטונומי נפרד, אשר זכאי שלפגיעה בה ייוחד עונש נפרד ראוי.

העובדה שהנאשם פגע, באובססיביות, בשיטתיות ובתחכום במספר רב של מתלוננות לא צריכה לעמוד לו לקולא, כי אם לחומרה.

המאשימה התייחסה לקביעת המחוקק בסעיף 355 לחוק, בעניין "עונש מינימום", בגין העבירות שביצע הנאשם (אישומים 2+3+4+5+6+8+9+10+11+12), לפיו העונש לא יפחת מרבע העונש המרבי, אלא אם החליט בית המשפט להקל בעונשו, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

לטענת המאשימה, בענייננו לא מתקיימים כל טעמים מיוחדים ועל בית המשפט ליתן משקל לריבוי העבירות, ריבוי המתלוננות וחומרת המעשים.

המאשימה טענה בעניין תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם והטעימה כי כעולה מהתסקיר, הנאשם מאובחן כבעל קווי אישיות תלותית, הסטריונית-נרציסטית ראשונית, ואינו סובל ממצב פסיכוטי או מדיכאון מגורי.

עוד הטעימה ב"כ המאשימה, כי שירות המבחן התרשם כי לנאשם תפיסה מעוותת באשר למערכות היחסים הפוגעניות והמניפולטיביות שניהל עם המתלוננות, תוך שהוא מתקשה לעמוד על מימדי השליטה, המרמה והכפייה במעשיו. הנאשם נוטה לטשטש קיומה של פגיעה וכן לצמצם את חומרתה. בנוסף, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר אמפתיה למתלוננות, בהעדר נפרדות מהן, בראייתן כמשרתות את צרכיו המיניים והרגשיים ובשימוש לרעה באמון שנתנו בו. הנאשם מעצים את היותו חלש, תלותי ובעל כישורי חיים ירודים, רואה את המעשים שבכתב האישום כמושתתים על כבוד, הדדיות ונעדרי מרכיבים של תוקפנות מינית. הנאשם שלל קיומו של צורך טיפולי. לסיכום, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מוחשי ומציב גבול של מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

המאשימה התייחסה להיבט השיקומי. לטענתה, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתקיים שיקולי שיקום, מקום בו הנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. המאשימה הפנתה לתסקיר בעניינו של הנאשם, לפיו שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל לטיפול ייעודי בתחום עבריינות המין ואין בעניינו כל הצעה טיפולית הרלוונטית לעבירות שביצע. עוד ציינה המאשימה כי הנאשם נבדק על ידי גורמים מקצועיים שקבעו כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש פסיכוטית.

המאשימה התייחסה גם לתסקירי נפגעות העבירה וציינה כי חלק מהמתלוננות סרבו שיוכן תסקיר בעניין.

בעניין זה טענה המאשימה, בין היתר, כי מתסקירי המתלוננות שהוגשו לבית המשפט עולה בבירור הפגיעה שחוו המתלוננות כתוצאה ממעשי הנאשם.

בסיכום טענותיה סברה המאשימה כי בנסיבות האירועים המיוחדים לנאשם בכתב האישום מתחמי הענישה הם כדלהלן:

אישום 1 : 24-42 חודשי מאסר.

אישומים 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12 : 18-36 חודשי מאסר.

באשר לאישום השני, טענה המאשימה כי אישום זה הינו בעל נופך חומרה יתרה ביחס לשאר האישומים בכתב האישום ולפיכך בחרה המאשימה לפרטו בטיעוניה. המאשימה סברה, כי מתחם העונש הראוי בעניין אישום זה הינו בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל וטענה כי ביחס לאישום זה עונשו של הנאשם צריך להיות ברף העליון של המתחם. הנאשם ניצל את תמימותה של הקטינה ולאחר מכן ביצע בה מעשים מגונים, חלקם באמצעות האינטרנט וחלקם במגע פיזי. גם לאחר שהמתלוננת הודיעה לנאשם שאינה חפצה יותר בקשר עימו, לאחר שזה ניסה לבצע בה מעשה סדום, איים הנאשם על המתלוננת שיהרוס את חייה ואף איים להתאבד. לאחר מכן, המשיך הנאשם בתרמיתו כלפי המתלוננת ובמפגש נוסף עם המתלוננת שוב ביצע בה מעשה מגונה ושוב איים שיפרסם את תמונותיה אם לא תיפגש עימו. המתלוננת, בלית ברירה, נפגשה עימו וזה שוב ביצע בה מעשה מגונה.

אישום 13 : 6 חודשי עבודות שירות – 12 חודשי מאסר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

לאור כל האמור לעיל, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש במתחם של 10-14 שנות מאסר בפועל, ברף הגבוה של המתחם, ובנוסף להשית על הנאשם מאסר על תנאי וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלוננות.

המאשימה הפנתה לע"פ 9603/09 פלוני נ' מדינת ישראל (27/9/11). בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 12 שנות מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון (על הכרעת הדין וגזר הדין) נדחה וכך גם הבקשה לדיון הנוסף שהוגשה.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם הדגיש כי מגיל 11, הנאשם לא יצא מביתו ולא יצר קשר עם אנשים, למעט קרובי משפחה.

ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט אסופת מסמכים ביחס לנאשם וטען בעניינם:

נספח א'- מסמך רפואי משנת 2006 בו נכתב: **"מזה הרבה שנים ידוע על שינויים בהתנהגות- מגיל 11 שנים לא יוצא מהבית, לא יוצר קשר עם אנשים, למעט קרובי משפחה, בעבר- עקב כך הפסיק ללמוד בבית הספר."**

עוד צוין במסמך זה כי הנאשם שוחרר משירות בצה"ל לאחר שעבר הערכת קב"ן.

הסגור התייחס לנספח ב', "סיכום מידע רפואי" שם צוינו האבחנות הרפואיות של הנאשם, בין היתר, "דיפרסיב דיסאורדר".

כן הפנה לנספח ג', מסמך רפואי של הביטוח הלאומי, בו צוין כי הנאשם דואג לאמא שלו שהיא חולה אונקולוגית. כמו כן, מציין הרופא כי הנאשם לא היה באשפוז פסיכיאטרי, לא מקבל תרופות, לא במעקב אצל רופא בריאות הנפש וללא מחשבות אובדניות.

עוד הוסיף הסגור כי בנספח ד', מציין דר' לביא, (לאחר מעצרו של הנאשם), **"לסיכום: בדקתי את התובע [תביעה למוסד לביטוח לאומי] ועיינתי בתיקו. מדובר בבחור עם הפרעות אישיות פראנואידית אשר לא נמצא בטיפול מסודר מבחינה נפשית בשום מקום, מגלה מוטיבציה גבוהה לשיקום."**

אי לכך יש לתת לכך הזדמנות לאור גילו הצעיר..."

בנספח ה, שנערך בעת שהנאשם כבר היה עצור, מציין הרופא: **"כעת אין הבחנה למצב פסיכופטי פעיל או הפרעה גסה בשיפוט. לא ברור איזה אבחנה פסיכיאטרית יש לנבדק. אין לשלול גורם אישיותי. מומלץ שמירה צמודה במעצר."**

במידה ויגלה התנהגות מוזרה לשקול צו הסתכלות."

לעניין נספחים ו' ו-ז', הטעים הסגור כי מדובר במסמכים מאת המוסד לביטוח לאומי, משנת 2008, שם נקבעה לנאשם נכות יציבה בשיעור של 75% המזכה אותו בקצבת נכות בשיעור של 100% נכות.

נספח ח'1- "טופס לוועדה פסיכיאטרית", צוין בו כי **"באוגוסט 2012 עבר הסתכלות בבית חולים באר-שבע, אובחן כלוקה בהפרעת אישיות תלותית, בלתי בשלה. הפרעת חרדה לא ספציפית...."**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

בעמ' השני של אותו מסמך, המסומן נספח ח'2 נאמר: **"הסתמנו קווי אישיות תלותית, הסטרייט-נרציסטי, קשיי הסתגלות מלווים בחרדה... הסתגרות בבית, תלותיות, חוסר כוחות, פאסיביות, חרדה חברתית רבה... על פי בדיקות קליניות... הוא לא זקוק להמשך אישפוז פסיכיאטרי"**.

לטענת הסנגור, בעקבות חוות דעת זו, הוצא הנאשם מבית החולים הפסיכיאטרי של שב"ס- "מגן" והנאשם הוחזר למתקן כליאה רגיל, אולם בתוך שבועיים נאלצו להחזירו לבית החולים "מגן", שם הוא שוהה עד היום.

הסנגור הפנה לנספח ט'1, מסמך רפואי מיום 19.8.12, שנערך שעה שהנאשם כבר היה עצור. באותו מסמך, כותב סגן הפסיכיאטר המחוזי:

"בבדיקה לא הצלחתי להגיע למסקנה חד משמעית לגבי אחריותו ומסוגלותו לדין.

לצורך חו"ד פסיכיאטרית מקצועית אני ממליץ להורות על צו הסתכלות במח' סגורה בבי"ח פסיכיאטרי. יש לדחות את הדיון." הדיון אכן נדחה.

עוד הפנה הסנגור לנספח יא'3 בו צוין: **"מוכר לשירותי בריאות הנפש מאשפוז קצר בבית החולים "נס ציונה" בהיותו בן 12... הוכרז עליו כקטין נזקק ובעקבות כך נבדק בבית חולים "נס ציונה"... סיים 5 שנות לימוד. מגיל 11 שוהה בבית ללא מעש... קיבל פטור [מצה"ל] על רקע סעיף נפשי... את הטיפול הפסיכיאטרי הקבוע יוכל לקבל בכל מקום שיקבע כבוד השופט"**.

הסנגור גם התייחס לנספח י', היא אמרתו של הנאשם במשטרה, מיום 25.7.12, והיא נגבתה לאחר שהנאשם מסר הרבה הודעות, לאחר שהודה בעבירות שיוחסו לו וביקש סליחה ושיתף פעולה. בעמוד 2, שורה 30 אומר הנאשם: **"ת. אין לי סוכנות דוגמניות אבל בראש שלי אני כן."** ובשורה 32 אומר הנאשם: **"כן אני האמנתי בכך"** ובשורה 43: **"ת. אני שכנעתי את עצמי שאני באמת סוכן ושיש לי עובדים ושיש לי משרד, היה לי עו"ד ורואה חשבון"** ובשורה 45 (עמוד 3): **"ת. כן, אני האמנתי בדברים שאני עשיתי."** ובשורה 47: **"כי אני האמנתי שאני סוכן דוגמנות."**

הסנגור הדגיש כי, הנאשם עצור מזה כ- 15 חודשים, מתוך תקופה זו 13 חודשים ושבעה הוא נמצא בבית חולים "מגן", מקבל טיפול פסיכיאטרי.

לטענתו, מדובר באדם חולה. הסנגור טען, בין היתר, כי מסגרת האישומים היא חמורה, כשמסתכלים על המסגרת, אולם כשבוחנים את הפרטים המופיעים בכל אישום, לא נראה כי חלק כוחני, אכזרי או אלים הוא הדומיננטי באותם סעיפים. הדומיננטי בסעיפים האלה כולם היא התחזות הנאשם לבעל סוכנות דוגמנות וסוכן דוגמניות.

פרט לאישום הראשון והשני, בהם הנאשם פגש במתלוננות, יתר האישומים נעשו מרחוק באמצעות האינטרנט.

לטענת הנאשם, את הערכים אנו מאמצים, מכבדים ולעיתים מקדשים, אגב השכלתנו, ניסיונו, היותנו חיים בחברה וכו'. הסנגור טען כי לא ניתן לומר זאת על הנאשם, שהוא אדם שמגיל 11 לא יצא מפתח חדרו ולא יצר קשר עם איש מלבד אימו. יתרה מכך, כיום ברור לנו, כעולה מהתסקירים וכן מהמסמכים הרפואיים, שהנאשם מגיל 11 לא קיבל כל טיפול מכל סוג שהוא, גם לא מעקב.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

הנאשם בהודעותיו, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה. בנוסף, בהודאתו במקרה מסוים, אמר הנאשם כי הוא התנצל בפני המתלוננת וביקש סליחה.

הסנגור התייחס לטיעוני המאשימה וטען כי המאשימה מבקשת מבית המשפט להטיל ענישה מחמירה ביותר, חסרת חמלה ורחמים, כמעט קיצונית, כשהיא מסתמכת על פסק דין בודד של בית משפט זה אשר אושר בבית המשפט העליון (ע.פ.9603/09). לטענתו, באותו מקרה דובר באדם בעל עבר פלילי עשיר שריצה מאסרים בעברו ובנוסף היה מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו. הסנגור הפנה לפסיקה:

ת"פ (מחוזי - חיפה) 38533-03-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (29.9.13), שם דובר במקרה של עבירות מין בקטינים באמצעות האינטרנט, תוך התחזות. הצדדים הגיעו להסדר טיעון (לאחר שהחלו הראיות) הכולל הסכמה לעניין העונש והסכמתם כובדה. הנאשם הודה בשלושה אישומים הנוגעים לקטינים ובית המשפט הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. הנאשם שם הינו אדם בן 67, שאפילו נישא פעמיים ושירת בצה"ל. העבירות בהן הורשע הן ברף החומרה של חלק מהעבירות שבכתב האישום דן. מדובר באותה השיטה כמו במקרה דן.

ע"פ 6851/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.3.10), שם התערב בית המשפט העליון והקל בעונשו של המערער שעבר עבירות מין כלפי קטינים. בית המשפט קבע שיש לתת משקל לנסיבות האינדיבידואליות והפחית בעונש לעונש של חמש שנים. המערער במקרה זה הורשע בשישה אישומים לפיהם, הוא יצר קשר עם קטינים ושלח להם חומרים פורנוגרפיים.

ע"פ 5497/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.1.11), של בית המשפט העליון, שם בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירות של אינוס קטינה (שטרם מלאו לה 14) ובעילה אסורה בהסכמה של קטינה נוספת. בית המשפט העליון הפחית בעונשו של המערער מ-36 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל, כאשר בית המשפט נותן משקל לסיכויי השיקום, לנסיבות של המערער ולתנאיו המיוחדים.

תפ"ח (ת"א) 1137/07 **מדינת ישראל נ' בן גיא** (18.11.10), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של ניסיון למעשה מגונה וניסיון להטרדה מינית. בית המשפט הטיל על הנאשם צו מבחן, מאסר על תנאי וצו של"צ.

ע"פ 5763/10 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (3.2.11), של בית המשפט העליון שהתערב והקל בענישה מהנימוקים שמדובר באדם ללא עבר פלילי, בעל סיפור חיים קשה, ובעיות אישיות. בית המשפט העליון הפחית מעונשו של המערער מ-4 שנות מאסר ל-3 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

הסנגור ביקש מבית המשפט ליתן דעתו על כך שהנאשם שהוא אדם מסוגר ותלותי, אדם שלא יוצא מחוץ לבית ולא פוגש אנשים, מהיכן ישאב נורמה שתבהיר לו כי מה שהוא עושה אסור? הנאשם הבין לראשונה כי מעשיו אסורים עם מעצרו. לראשונה הוא גם הבין שהוא צריך טיפול, מה שהוא לא ידע אף פעם. לראשונה מוענק טיפול לנאשם וזאת באמצעות שב"ס.

לטענת הסנגור, נגזרה על הנאשם, שלא באשמתו, בדידות מחרידה והיא, לטענתו, דומה ל"קומה" שאדם נכנס אליה. שהרי האבחנה על בעיותיו של הנאשם ניתנה בגיל מוקדם מאוד של 11 שנים ואין מושיט יד ואין מושיע.

הסנגור הוסיף בעניין אמו של הנאשם שהתנגדה לאשפוזו, כי לא ניתן לבוא אליה בטענות וכי אישה זו סבלה מספיק בחייה. ילדיה הגיעו לבתי המשפט, בעלה ברח והתאסלם ורק לאחר שדיין חרוץ איתר אותו הוא נאות ליתן לה גט. האם פחדה שייקחו את בנה לאשפוז ומצבו יחמיר. כוונותיה היו טובות, אולם היא לא אשת מקצוע וכאן נשאלת השאלה היכן היו העובדים הסוציאליים, קצין ביקור סדיר, הפסיכיאטר המחוזי? כולם ידעו עוד כשהנאשם היה בן 11.

הסנגור טען כי הנאשם אכן ייתן את הדין על מעשיו, אולם, יש לבדוק אילו ניסיונות נעשו בעבר על מנת לטפל בנאשם ואיזה טיפול הוא קיבל. היום אנו יודעים כי הנאשם לא טופל. המוסד לביטוח לאומי נתן לנאשם כמה פרוטות. צה"ל אמר שהוא לא כשיר, וזהו. אז מה אנו מצפים מאדם כזה? איפה המוסר והיכן ההגינות של החברה כלפי אדם כזה?

לטענת הסנגור, זהו המקרה הנאות, הצודק והמתיישב עם ערכינו ליתן בו את מלוא ההתחשבות מצד בית המשפט. הסנגור ביקש אפוא ליישם את מידת הרחמים בגזר הדין.

הנאשם בדבריו לבית המשפט

הנאשם ציין כי הוא נמצא כיום בבית החולים "מגן" בכלא. לדבריו, עוזרים לו שם. הנאשם הביע צער על המעשים שעשה וביקש סליחה מכל מי שנפגע. הנאשם ביקש לחזור לאמו. הנאשם הבטיח כי לא יתקרב עוד למחשב.

תסקירי קורבן

לא כל הנפגעות הסכימו לעריכת תסקיר נפגע, אלא רק ארבע מהן.

תסקיר קורבן- אישום ראשון – ד'

ד' נפגעה על ידי הנאשם בשנת 2007. הנאשם ביצע בה מעשה מגונה. מתסקיר הנפגע עולה, כי המתלוננת, בת 23, ילידת רוסיה, עלתה ארצה עם הוריה בשנת 1996. בימים אלה, מסיימת לימודי שנה ב' באוניברסיטה בחוג ללימודי ביוטכנולוגיה. עורכת התסקיר התרשמה, כי חרף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כ-6 שנים), ד' טרם הצליחה לעבד את ההשלכות, הנזק והפגיעות במרבית תחומי חייה, המשפיעים עליה בחיי היום יום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

עוד עולה מהתסקיר כי ד' מתאמצת להדחיק ולהעלים את הפגיעה, אולם לצד זאת ניכר כי קיימים תחומי נזק רבים, המלווים אותה עד היום. ד' חווה עצמה כאישה צעירה חזקה ועצמאית ועובדה זו מקשה עליה לקבל עצמה כמי שנפגעה וכמי שנגרמו לה נזקים בעקבות התקיפה המינית. לפיכך, ד' אינה מאפשרת לעצמה להיות בעמדה של פגיעה, ועד כה נמנעה מלשתף את הסובבים אותה בדבר התקיפה המינית, וכן נמנעה מקבלת סיוע טיפולי מתאים.

עורכת התסקיר התרשמה כי ד' עושה כל שביכולתה להמשיך במסלול חייה והיא משקיעה מאמצים כדי לא להיות במגע עם זיכרונות הפגיעה. עורכת התסקיר סבורה כי הנזקים המלווים את ד' ואינם מקבלים מענה, מעכבים את האפשרות של ד' למיצוי יכולותיה וכי ללא טיפול ומענה טיפולי מתאים, פגיעות ונזקים נוספים עשויים לעלות בהמשך, בעיקר במצבים של חשיפה מחדש למשבר או לפגיעה על רקע זה. עורכת התסקיר המליצה להטיל על הנאשם פיצוי כספי כנגד הפגיעות והנזקים שנגרמו ל-ד' כתוצאה ממעשיו ואשר יסייע לה בהליך ההחלמה.

תסקיר קורבן – אישום שישי - א.ד.

א.ד. בת 17 ועשרה חודשים, עלתה ארצה עם משפחתה בשנת 1998 בהיותה בת שלוש. עורכת התסקיר התרשמה מנערה שעברה אירוע טראומטי בשל פגיעה מינית מקוונת, אירוע שחי לצידה במקביל לחיים מתפקדים ותקינים. האירוע הותיר אותותיו בחייה של א.ד., בתחומים רגשיים שונים. נסיונה של א.ד. להדחיק את החרדה והכאב וכן את תחושת הבושה, הותירו את א.ד. בודדה במערכה מורכבת. ללא טיפול הולם, הריפוי עלול לארוך זמן רב במקביל למחירים אישיים רבים

תסקיר קורבן – אישום עשירי - י.ק.

י' בת 22, ילידת רוסיה, עלתה עם אמה ארצה בגיל תשע לערך. במפגש המתלוננת עם עורכת התסקיר עלתה תמונת נזקים קשה ורחבה. בעקבות הפגיעה בה, חוותה מצוקה קשה, פחד, נדודי שינה והסתגרות בביתה. מאז הפגיעה בה נוטה י.ק. לחשדנות וקושי במתן אמון בסביבתה: הבנתה של י.ק. כי יכלה להיפגע באופן קשה יותר עוררה בה בהלה גדולה, אכזבה עצמית ועוד. המלצת עורכת התסקיר היא כי כחלק מההכרה בפגיעה בה, יוטל על הנאשם פיצוי כספי, בנוסף לכל עונש אחר.

תסקיר נפגעת ע.א. – אישום 12

ע.א., קטינה ילידת 1997.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

עורכת התסקיר התרשמה כי ע. סובלת עד היום מתופעות המתאימות לתסמונת פוסט טראומטית, עוררות יתר, צמצום עצמי וחודרנות.

ע. איבדה את האמון בבני אדם. היא מתייחסת לעצמה כאל טיפשה, חסרת יכולת שיפוט, מביישת ומאכזבת ונראה כי מצב זה טומן בחובו נזק פסיכולוגי והתפתחותי נרחב כבר בטווח המידי ובוודאי בטווח הארוך.

עורכת התסקיר סבורה כי טיפול יתרום בעיקר בתחום שיקום הביטחון בסביבה ובעצמה. בשלב זה ע. אינה מעוניינת בסיוע.

תסקיר נאשם

הנאשם בן 30, הצעיר מבין שבעה ילדים להורים גרושים.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן מערכת יחסים סבוכה עם אימו, המתאפיינת בתלותיות בה ובגוננות יתר מצידה כלפיו, תוך המנעותה מפנייה לגורמי טיפול לקבלת סיוע. בנוסף, על רקע התנהגויות חרדתיות מצידו, התנתק מאביו לאורך השנים ומאז היותו כבן 10 הסתגר בחדרו. בשירות המבחן התרשמו כי המערכת המשפחתית של הנאשם, קבלת יחס מגונן מאמו ובידודו החברתי עומדים ברקע לתפיסות מעוותות של יחסים בין אישיים בהם, בין היתר, סימביוטיות, קושי בפיתוח אמפתיה ביחס לזולת וראיית הזולת כמשרת את צרכיו האישיים, בהם צרכיו הרגשיים והמיניים.

הנאשם סיים 4 שנות לימוד. מגיל 10 הסתגר בביתו. לדבריו היה זה על רקע פגיעה מינית שעבר (האם התקשתה להרחיב בנושא).

לאורך השנים נמנע מיצירת אינטראקציות בין אישיות, לא גויס לצה"ל על רקע מצבו הנפשי ולא השתלב בתעסוקה בחייו הבוגרים.

הנאשם אובחן על ידי גורמי הטיפול בשב"ס כבעל קווי אישיות תלותית, היסטריינית-נרציסטית ראשונית.

קצין המבחן התרשם כי לנאשם תפיסה מעוותת באשר למערכות היחסים הפוגעניות והמניפולטיביות שניהל עם המתלוננות. הנאשם נוטה לטשטש קיומה של פגיעה ולצמצם חומרתה.

כן התרשם כי הנאשם אינו בשל לטיפול ייעודי בתחום עבריינות מין.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מוחשי ומציב גבול של מאסר בפועל.

דיון

הנאשם הודה והורשע במיחוס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון. כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם שניים עשר אישומים שונים, במסגרתם יוחסו לנאשם עבירות רבות של מעשים מגונים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

מזויף בנסיבות מחמירות, ניסיון למעשה סדום, סחיטה באיומים, פרסום והצגת דברי תועבה, הטרדה באמצעות מתקן בזק והדחה בחקירה, כלפי 12 מתלוננות שונות, מתוכן ארבע קטינות (אישומים: 2, 6, 11, 12).

כאמור בכתב האישום, הנאשם התחזה לסוכן דוגמניות/בעל סוכנות דוגמניות/עובד בסוכנות. הנאשם הקים אתר אינטרנט והציג בו סוכנות פיקטיבית לאיתור וייצוג דוגמניות. הנאשם יצר קשר, בדרכים שונות, עם נשים צעירות וביניהן קטינות והציע להן להכניסן לעולם הדוגמנות והמשחק וזאת באמצעות טענות כזב.

המתלוננות אשר טעו לחשוב, בעקבות מצגי השווא של הנאשם, כי מדובר באפשרות לעבודה עבורן, ביצעו את אשר הנאשם הורה להן לבצע במצלמות האינטרנט ובין היתר הצטלמו בעירום וביצעו תנוחות שונות. בנוסף, הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים שלא באמצעות האינטרנט בשתי מתלוננות, כאשר במתלוננת שבאישום השני, בהיותה קטינה, בוצעו מעשים חמורים במיוחד, בנוסף לצילומה בעירום, במרמה בדרכים האמורות. במתלוננת זו נעשה ניסיון לביצוע מעשה סדום ובוצע בה מעשה מגונה בכך שהנאשם גרם לה לשפשף את אבר מינו. משניסתה אותה מתלוננת לנתק את הקשר עם הנאשם, החל הנאשם לאיים עליה ולנסות לסחוט אותה, באיומים שיהרוס את חייה ושיפרסם את תמונות העירום שלה.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הם רבים וביניהם הערך החברתי שלפיו לכל אישה הזכות לאוטונומיה על גופה, הערך החברתי של שמירה על הפרטיות ובעניינן של הקטינות, הערך החברתי של הגנה על שלומם של קטינים והדאגה להתפתחותם התקינה ובכללם בני נוער, הנתונים להשפעה ולפיתויים באמצעות האינטרנט.

בעבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם נפגע הערך החברתי של הגנה על הרכוש ושלום הציבור.

כתוצאה מביצוע העבירות הרבות נפגעו המתלוננות באופן קשה כמפורט בתסקירי הנפגע שהוגשו. גם ביחס למתלוננות שלא הוגש לגביהן תסקיר נפגע ובכללן המתלוננת 2, אין ספק כי נגרמו להן פגיעות נפשיות קשות.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מין בכלל ובעבירות מין כנגד קטינים בפרט, היא של ענישה בחומרה באופן שבו ישם בית המשפט לנגד עיניו את הגנת הכלל ויעדיפה על פני התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום(עציר)

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שביצע הנאשם, הרי שמדובר בתכנון שקדם לביצוע העבירות, כמפורט בחלק הכללי של כתב האישום, של הקמת אתר האינטרנט, לצורך ביצוע עבירות ויש בכך כדי להשליך על חומרת מעשיו ועל אשמו של הנאשם. כמו כן, הייתה במעשיו של הנאשם מידה של אכזריות כלפי המתלוננות כשניסה לסחטן באיום שיפרסם את תמונותיהן. גם בכך יש כדי להגביר את חומרת מעשי העבירות ואת אשמו של הנאשם.

נציין כי הפסיקה אליה הפנתה התביעה, היינו ע"פ 9603/09 בו אושר עונש מאסר של 12 שנות מאסר בפועל שהוטל על ידי בית משפט זה על המערער, היא אומנם בעבירות דומות לענייננו, אך נסיבות ביצוע העבירות שם הן חמורות לאין ערוך מאלה שבענייננו, הן בכך שמדובר שם ב- 21 אישומים (כמעט פי שניים מבענייננו), ובמי שהיה בעל עבר פלילי כבד, לרבות בעבירת מין קודמת.

מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הינו כדלהלן:
באישום הראשון, מתחם העונש ההולם הינו בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.
באישומים 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, מתחם העונש ההולם הינו בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.
באישום השני, שהוא כאמור בעל נופך חומרה יתרה, מתחם העונש ההולם הוא בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל.

באישום השלושה עשר, מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי עבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נתנו דעתנו לקולא לנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, לשיתוף הפעולה של הנאשם בחקירתו במשטרה ולהודאתו בכתב האישום המתוקן. הודאת הנאשם מנעה את הצורך בהעדת המתלוננות ומנעה חשיפתן לנזק נפשי נוסף לזה שנגרם להן. כמו כן, נתנו דעתנו למצבו הנפשי הקשה של הנאשם וכן לנסיבות חייו הקשות והחריגות של הנאשם אשר מאז היותו ילד כבן 11 לא יצא מביתו, אף לא למסגרות חינוכיות ולא זכה לטיפול בבעיותיו הנפשיות והמשפחתיות החריגות והקשות.
עוד התחשבנו לקולת העונש בהעדר עבר פלילי לנאשם.

בנסיבות העניין, ולאחר שקבענו מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר שנתנו דעתנו לריבוי העבירות, מצאנו לגזור על האשם עונש כולל לכל האירועים (ראו סעיף 40ג.ב) לחוק).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 10269-08-12 מדינת ישראל נ' בר שלום (עציר)

אשר על כן, אנו דנים את הנאשם לעונשים כוללים כדלהלן:

1. 6 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו ה-18.7.12.
2. שתי שנות מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום השחרור שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע או אחת מהעבירות האחרות שעבר שהיא פשע.
כמו כן הננו מחייבים את הנאשם בפיצוי המתלוננות כדלהלן:
 - א. הנאשם יפצה את המתלוננת 2 בסך של 20,000 ₪.
 - ב. הנאשם יפצה כל אחת מיתר המתלוננות בסך של 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ד, 12 נובמבר 2013, במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט

מרדכי לוי, שופט

חני סלוטקי, שופטת
אב"ד